

інкурабельних хворих, що потребують паліативної допомоги. Сьогодні нікого не дивує необхідність всебічної медичної допомоги людині при народженні. Але протилежний (та невідворотний бік) життєвого циклу кожної людини й досі майже повністю залишається поза увагою багатьох держав. При тому, що останні дні та місяці життя величезної кількості осіб супроводжуються важкими стражданнями та нестерпними болями, які неможливо подолати жодними доступними пересічній людині засобами.

Сьогодні, все більше цивілізованих країн приходять до розуміння, що національна безпека кожної держави полягає не тільки у військовому, економічному та інших аспектах, а й у неможливості залишати людей на самоті з проблемами закінчення її власного життя, а також життя її близьких, коли невиліковно хвора людина направляється «помирати додому» та фактично позбавляється належної допомоги, коли всі проблеми цього етапу життя перекладаються на її безпорадних близьких. Адже поява в родині невиліковно хворої людини спричиняє критичне зниження якості життя всієї родини, як в економічному, так і в соціальному й психоемоційному відношенні. А в більш глобальному рівні неотримання допомоги від держави в цей найуразливіший період життя, на самому глибинному рівні формує в суспільстві ту саму відсутність впевненості людей у тому, що їх базові потреби будуть задовольнятися в майбутньому, критично знижуючи рівень довіри суспільства до власної держави, безпека якої вже не гарантується лояльністю власного населення.

Література

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. Бусел В. Т. Київ: Ірпінь: Перун, 2005. 1728 с.

Лук'янова О.М.
доцент, к.е.н., доцент
Кривцун Д.Ю.
здобувач

Український державний університет залізничного транспорту, м. Харків

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Проблеми національної безпеки належать до найважливіших, найскладніших багатоаспектних та інтегральних явищ суспільного і політичного життя. Процеси глобалізації, посилення єдності світу з одночасним поглибленням його національної різноманітності є саме тим фактором, під впливом якого відбуваються серйозні зміни в усій структурі суспільства і держави.

Відповідно до Закону України «Про національну безпеку», національна безпека України – це захищеність життєво важливих інтересів людини і громадянина, суспільства й держави, за якої забезпечуються сталий розвиток

суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам [1]. Основними документами, які регулюють питання національної безпеки є: Конституція України, Стратегія національної безпеки України, Военна доктрина та ряд інших указів, постанов, договорів, програм, що визначають напрямки, пріоритети національної безпеки держави.

Нинішній етап розвитку людської цивілізації характеризується тим, що сфера забезпечення національної безпеки сучасної держави перебуває у стані стрімких та постійних змін, і в ній переплітаються практично всі сторони життєдіяльності суспільства та функціонування держави. Цей стан має багато детермінант та потребує значної уваги з боку наукового аналізу [2].

Фундаментом національної безпеки України, поряд з економічною, є військова безпека. За обставин наростання загроз національній безпеці військова безпека може набувати пріоритетного значення.

Військова безпека — це стан захищеності прав і свобод громадян, базових інтересів та цінностей суспільства і суверенної держави від можливих зазіхань із застосуванням військової сили. Деякі науковці під військовою безпекою розуміють певний стан міждержавних відносин і обороноздатності держави, за яких імовірність війни стає щонайменшою або протидіє залученню до неї країни.

Особливістю військової безпеки є те, що вона є частиною державної безпеки і водночас функціонує як самостійне явище. Військові аспекти мають усі інші види безпеки – соціальну, економічну, екологічну, інформаційну тощо.

Поняття військової безпеки тісно пов'язане з військовою небезпекою – системою політичних, економічних, військових та інших чинників у стосунках між державами, яка за певних обставин і умов здатна призвести ці держави до військового конфлікту того чи іншого масштабу. Військова небезпека для України, як і для інших держав, полягає у можливості стати об'єктом військової агресії з боку іншої держави або союзу держав, а також унаслідок цієї агресії [3].

За масштабами функціонування національна безпека України споріднена взаємодії з міжнародною безпекою. По суті, національна безпека – це забезпечення міжнародної безпеки в межах самостійних національних держав.

Слід зазначити, що всі загрози національній безпеці можна поділити на внутрішні та зовнішні. Власне, до зовнішніх чинників зарахували насамперед глобальні тенденції, які потенційно є джерелами загроз національній безпеці.

Слід відмітити, що на сучасному етапі становлення державності є доцільним, щоб реальна та ефективна політика у сфері забезпечення національної безпеки будувалась на основі чіткого урахування суттєвих факторів, які на неї впливають, знання їх основних характеристик, пріоритетів і граничних значень.

Література

- 1 Закон України «Про основи національної безпеки України». – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>
2. Пасічний Р. Національна безпека України в епоху глобалізації // Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку, – 2012. – випуск 24. – С. 108–112.
3. Дзьобань О. П. Національна безпека України: концептуальні засади та світоглядний сенс / О. П. Дзьобань. – Х. : Майдан, 2007. – 283 с.

Пронченко Олександра Вадимівна
студент 4 курсу ННІ права та міжнародно-правових відносин
Науковий керівник – Кийда Людмила Іванівна
кандидат наук з державного управління
Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

ЗАХОДИ НЕТАРИФНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СПОСІБ ЗАХИСТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Відповідно до Закону України «Про національну безпеку України» поняття «національної безпеки» є досить широким і визначає декілька її складових. Національна безпека України - захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз [2]. До «інших національних інтересів» відносяться: життєво важливі інтереси людини, суспільства і держави, реалізація яких забезпечує державний суверенітет України, її прогресивний демократичний розвиток, а також безпечні умови життєдіяльності і добробут її громадян (що також визначено Законом України «Про національну безпеку України»).

У свою чергу в Митному кодексі країни законодавець надає визначення поняття «заходи нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності»: не пов'язані із застосуванням мита до товарів, що переміщуються через митний кордон України, встановлені відповідно до закону заборони та/або обмеження, спрямовані на захист внутрішнього ринку, громадського порядку та безпеки, суспільної моралі, на охорону здоров'я та життя людей і тварин, охорону навколишнього природного середовища, захист прав споживачів товарів, що ввозяться в Україну, а також на охорону національної культурної та історичної спадщини [1]. До того ж державна митна політика України покликана забезпечувати митну безпеку України, що є складовою національної безпеки нашої держави.

Отже, можна дійти висновку, що мета заходів нетарифного регулювання ЗЕД певною мірою збігається зі шляхами забезпечення національних інтересів України, а відповідно й захисту національної безпеки України.